

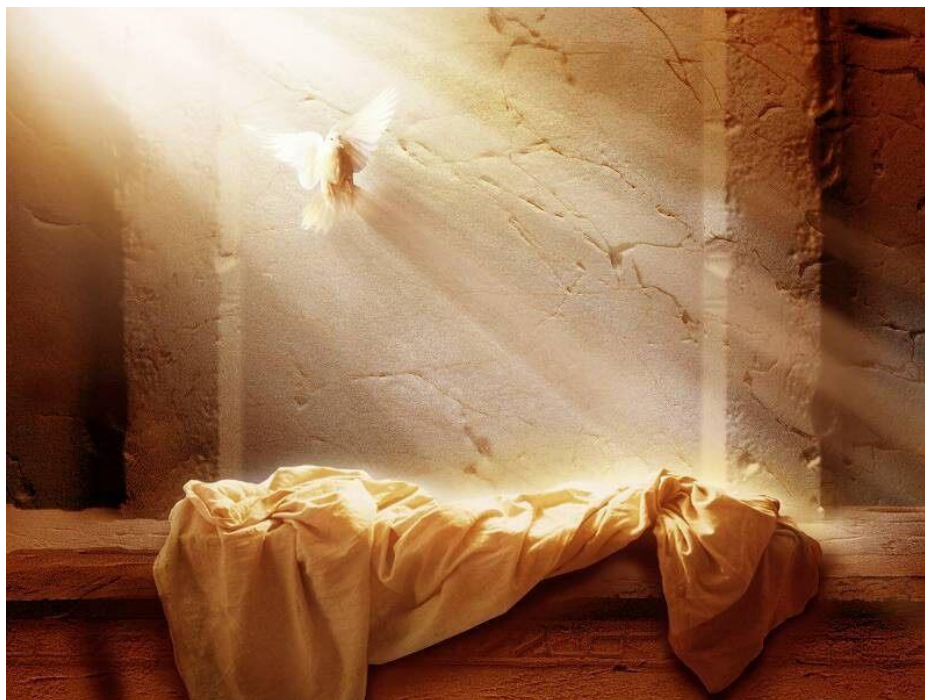
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

9. april 2023

NEDELJA	VELIKA NOČ
09.04.	7.00 <i>vstajenjska procesija in maša za farane</i> 10.00 <i>za +Brankota, Silvo in Franca Pečnik</i>
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK (maše v cerkvi)
10.04.	09.00 <i>za +Ivana, Vlada in Alojza Šuperger</i> 11.00 <i>na Gori za rajne Reherjeve, Rožičeve in Tomanove</i>
Torek	Biserka
11.04.	19.00 <i>za +Matevža in Angelo Lešnik</i>
Sreda	Julij
12.04.	19.00 <i>za +Franca Arnšek</i>
Četrtek	Martin, papež
13.04.	19.00 <i>za +Angelo Polak, osmina</i>
Petek	Valerijan
14.04.	19.00 <i>za +Geličo, Ivana in Ivico Videnšek</i>
Sobota	Helena
15.04.	10.00 <i>(sprememba ure!) za rajne Tomanove</i>
NEDELJA	2. VELIKONOČNA – BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
16.04.	7.00 <i>za farane</i> 8.30 <i>na Pernovem za rajne starše Golavšek, obletnica</i> 10.00 <i>za rajne Bezjakove, obl.</i>

VELIKA NOČ

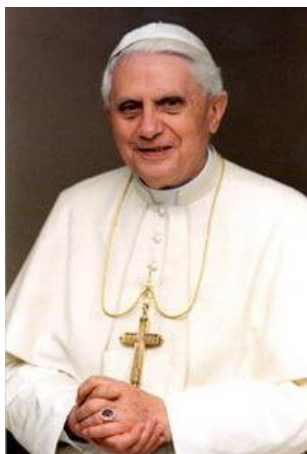

Potrebno je bilo, da je Kristus vstal od mrtvih

Iz svetega evangelija po Janezu

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in óni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehítel in prvi prišel h grobu. Sklônil se je in videl povôje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povôje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, a ne ob povôjih, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih.

Misli Benedikta XVI.

»In resurrectione tua, Christe, caeli et terra laentur – V tvojem vstajenju, Kristus, se veselijo nebesa in zemlja«.

Dragi bratje in sestre iz Rima in vsega sveta!

Velikonočno jutro nam je znova prineslo staro in vedno novo sporočilo: »*Kristus je vstal!*« Odmev tega dogodka, ki se je sprožil v Jeruzalemu pred dvajsetimi stoletji, še vedno odmeva v Cerkvi, ki nosi v srcu živo in drhtečo vero Marije, Jezusove matere, vero Magdalene in drugih žena, ki so prve videle prazen grob, vero Petra in drugih apostolov.

Vse do danes – tudi v naši dobi ultratehnoloških komunikacij – vera kristjanov temelji na tem oznanilu, na oznanilu teh sester in teh bratov, ki so videli najprej prevrnjeno skalo in prazen grob, potem skrivnostne glasnike, ki so trdili, da je Jezus, Križani, vstal; nato se je on sam, Učitelj in Gospod, živ in otipljiv, prikazal Mariji iz Magdale, učencema iz Emavs, slednjič vsem enajsterim, zbranim v dvorani zadnje večerje.

»NISTA ŠE DOUMELA«

Gospod je vstal, grob je prazen. Presenetljiv je konec današnjega evangelijskega odlomka. Tisti, ki so vstopili v prazen grob, še niso doumeli, kaj se je resnično zgodilo. Verjeli so, da Gospoda v grobu ni, a pot do vere v vstalega Gospoda, v Njega, ki je smrt premagal, jih še čaka. Kaj jih bo pripeljalo do vere? Šele srečevanje z Gospodom po vstajenju v učencih prebudi nova spoznanja in resnično vero v živega Boga.

Prazen grob je podoba našega vsakdana. Ob njem sem se spomnil na priliko o izgubljenem sinu. Spomnimo se, kako je izgubljeni sin zapustil Očeta, zapravljal vse premoženje in pristal med svinjami. Šele tedaj mu je seglo do srca, tisto, kar je že imel, a je zapravljal. Ko se je spomnil, se je odločil za vrnitev. Ta korak še ni bil korak vere, ampak na poti do Očeta. Oče ga je čakal, da ga objame, poljubi, mu da prstan na roke, sandale na noge in ga obleče v svatovsko obleko. On sam še ni bil gotov, da je Oče res dober, da se splača biti doma. To je bil le prvi korak vrnitve nazaj v Očetovo hišo.

Mar niso nekaj takega doživeli tudi učenci ob Jezusu. Marija Magdalena, Peter in Janez, vsi so kaj zagrešili. Marija Magdalena je verjetno bila javna grešnica, Peter ga je zatajil, Janez ga je imel sicer izredno rad, a verjetno si je moral priznati, da je le nemo stal pod križem in se ni zavzel, da Gospoda ne bi križali.

Korak učencev je bil podoben izgubljenemu sinu. Učitelj je bil mrtev, a oni so začeli spoznavati, da so mrtvi oni, če ga nimajo. Ugotavljali so, da je pri njem tisto več, kar so v življenju iskali. Zato se ne morejo sprijazniti s tem, da so proč od njega. Prva je tekla h grobu Marija Magdalena, da bi Gospoda mazilila. Učenca sta prav tako tekla, ko sta izvedela, da Gospoda ni. Polomu torej sledi spominjanje, spominjanju vrnitev. A tu je šele začetek. Nista še doumela pisma. Da bi doumeli pisma, so potrebovali še nekaj. Gospod jim je moral priti naproti. Srečevanje z njim jim je šele vtilo vero, iz katere so začeli na novo živeti.